

Az intranazálisan adagolt oxitocin hatása családi kutyák szociális viselkedésére

A projekt nem szakmai jellegű összefoglalója

Az oxitocin nevű hormon társas viselkedésformák szabályozásában betöltött változatos funkciójára az elmúlt évtizedek kutatásai egyértelműen rávilágítottak, ezzel összefüggésben vált világossá szerepe az ember-kutya közötti kötődésben is. Az orron át bejutatott oxitocinnak hasonló hatásait mutatták ki emberben és kutyában.

Kutatásunkban az oxitocin kutyakölykök szociális viselkedésére gyakorolt hatását kívánjuk tanulmányozni hosszú távú vizsgálat keretében. Feltételezzük, hogy az oxitocin kedvező hatást gyakorol az emberhez való szociális vonzódásra, valamint csökkenti a félős/védekező agressziós viselkedést. Vizsgálatunkba 45 családi kutyát szeretnénk bevonni. Nem invazív, validált módszerrel szeretnénk mérni a szociális vonzódást, a félős/védekező agressziós viselkedést oxitocin adagolást megelőzően, valamint azt követően, továbbá hosszú távú oxitocin kezelés után. A kutyák a gazdáik írásbeli hozzájárulásával és jelenlétében vesznek részt a viselkedéstanulmányokban, a tesztek okozta enyhe stresszt azok rövidegével, valamint a tesztek követő bőséges "feloldási" periódussal (játék, jutalomfalat, simogatás) enyhítjük. A szociális viselkedés hiányosságai, a félelem és az agresszió a kutyák legkiemelkedőbb viselkedés problémái közé tartoznak. Feltételezzük az oxitocin lehetséges terápiás szerepét a szocializációs hiány kezelésében, a társállatok szociális integrációjának elősegítésében, egyúttal szeretnénk felhívni a figyelmet a kutya-gazda kapcsolat, a szervezetben termelődő oxitocin és a kutya jólétének összefüggésére is.